

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 1066

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 decembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
2.941.	— Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului culturii și identității naționale nr. 2.313/2018 privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului angajat în instituțiile publice, aflate în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017	2
6.444.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.544/2018 pentru aprobarea Programului național privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, cu finanțare în anul 2018	3
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
75.	— Decizia din 5 noiembrie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	4–11
ACTE ALE INSPECȚIEI JUDICIARE		
144.	— Ordin pentru modificarea Ordinului inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 134/2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare	11
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI		
204.	— Ordin privind modificarea și completarea Codului rețelei pentru Sistemul național de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 16/2013	12–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului culturii și identității naționale nr. 2.313/2018 privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului angajat în instituțiile publice, aflate în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 13 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 152/2017,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului culturii și identității naționale nr. 2.313/2018 privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului angajat în instituțiile publice, aflate în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 14 mai 2018, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului angajat în aparatul propriu al Ministerului Culturii și Identității Naționale și în instituțiile publice aflate în subordinea acestuia, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești

având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului angajat în aparatul propriu al Ministerului Culturii și Identității Naționale și în instituțiile publice aflate în subordinea acestuia, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017.

(2) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii prevăzute de prezentul ordin, respectiv valoarea titlului executoriu, cuprinde sumele aferente drepturilor de natură salarială, actualizate cu rata dobânzii legale și indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.”

3. La articolul 2, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Direcția economică din cadrul Ministerului Culturii și Identității Naționale va centraliza atât datele pentru aparatul propriu, cât și pe cele primite de la ordonatorii secundari și terțieri de credite finanțați prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale și va transmite Ministerului Finanțelor Publice modificările corespunzătoare pentru bugetul pe anul în curs și pentru proiectul de buget pe anii următori.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,

Alexandru Pugna,
secretar de stat

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN**privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.544/2018 pentru aprobarea Programului național privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, cu finanțare în anul 2018**

În conformitate cu prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2018 nr. 2/2018, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 51/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.544/2018 pentru aprobarea Programului național privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, cu finanțare în anul 2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 292 din 2 aprilie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Adriana-Mihaela Udroui,
subsecretar de stat

București, 12 decembrie 2018.

Nr. 6.444.

ANEXĂ

(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 2.544/2018)

**Programul național privind creșterea performanței energetice
a blocurilor de locuințe cu finanțare în anul 2018**

**CENTRALIZATORUL
creditelor bugetare alocate pe unități administrativ-teritoriale în anul 2018**

Nr. crt.	Județul/Municipiul București	Unitatea administrativ-teritorială	Fonduri alocate
1.	Brașov	Brașov	106.409,00
2.	București	Sectorul 2	2.331.483,06
3.	București	Sectorul 5	2.962.426,00
4.	Constanța	Cernavodă	99.480,65
5.	Dâmbovița	Târgoviște	471.330,78
6.	Dâmbovița	Titu	155.040,48
7.	Gorj	Rovinari	395.004,74
8.	Harghita	Miercurea-Ciuc	136.219,63
9.	Hunedoara	Petrila	159.627,00
10.	Iași	Târgu Frumos	54.018,70
11.	Ilfov	Buftea	1.669.846,67
12.	Ilfov	Snagov	115.181,40
13.	Maramureș	Șomcuta Mare	5.364,87
TOTAL FONDURI ALOCATE			8.661.432,98

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 75

din 5 noiembrie 2018

Dosar nr. 2.301/1/2018

Corina-Alina Corbu	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Horațiu Pătrașcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Dana Iarina Vartires	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul sesizării este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 27⁴ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul Î.C.C.J.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.371/3/2014*, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Față de abrogarea expresă a dispozițiilor art. 720¹ din vechiul Cod de procedură civilă, este obligatorie parcurgerea procedurii prealabile, reglementate de art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în cazul acțiunilor având ca obiect nulitatea, anularea, executarea, rezilierea sau rezoluțiunea unui

contract administrativ, inclusiv în situația în care acțiunea este formulată de o autoritate publică, precum și în situația în care acțiunea este formulată de o autoritate publică la recomandarea/propunerea unui organism de control intern sau internațional?”.

Magistratul-asistent prezintă referatul, arătând că, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au transmis jurisprudență și/sau puncte de vedere referitoare la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este în sensul că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la respectiva problemă de drept; se arată, de asemenea, că raportul întocmit în cauză a fost comunicat, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părților, iar recurenta a transmis punctul de vedere.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 14 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.371/3/2014*, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea întrebare:

„Față de abrogarea expresă a dispozițiilor art. 720¹ din vechiul Cod de procedură civilă, este obligatorie parcurgerea procedurii prealabile, reglementate de art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în cazul acțiunilor având ca obiect nulitatea, anularea, executarea, rezilierea sau rezoluțiunea unui contract administrativ, inclusiv în situația în care acțiunea este formulată de o autoritate publică, precum și în situația în care acțiunea este formulată de o autoritate publică la recomandarea/propunerea unui organism de control intern sau internațional?”.

II. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia a fost formulată sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile

2. Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal la data de 27.05.2013, reclamantul Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Direcția generală Autoritate de management pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane a solicitat, în contradictoriu cu pârâta — societate comercială, anularea Contractului de servicii nr. 4.997/28.11.2008, pentru cauză imorală.

3. Reclamantul a susținut, în esență, că au fost încălcate prevederile art. 70 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006*), întrucât pârâta a angajat în funcția de expert pe termen scurt pentru diverse activități ce urmau a fi prestate în cadrul proiectului, în scopul îndeplinirii contractului de achiziție publică, o persoană care a fost implicată în procesul de verificare/evaluare a candidaturilor/ofertelor.

4. Prin întâmpinare, pârâta a invocat excepția lipsei procedurii prealabile și a solicitat respingerea acțiunii ca inadmisibilă, iar în subsidiar ca nefondată.

5. Prin Sentința nr. 3.979 din 11.12.2013, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a admis excepția necompetenței materiale, invocată din oficiu, și a declinat competența în favoarea Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

6. Prin Sentința nr. 3.120 din 28.04.2015, Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a admis excepția lipsei procedurii prealabile invocate de pârâtă și a respins acțiunea, ca inadmisibilă.

7. Împotriva acestei sentințe reclamantul a formulat recurs, care a fost admis prin Decizia nr. 1.143 din 3.03.2016 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, fiind casată sentința atacată și trimisă cauza spre rejudecare la aceeași instanță. Instanța de casare a reținut că, deși recurentul-reclamant a invocat, în combaterea excepției de inadmisibilitate pentru lipsa procedurii prealabile, motive pentru care aprecia că o asemenea excepție este neîntemeiată, aceste motive nu au fost analizate de către prima instanță.

8. În rejudecare, prin Încheierea de ședință din 17.03.2017, Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a respins excepția lipsei procedurii prealabile, reținând că nu este necesară îndeplinirea procedurii prealabile, potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*), în forma în vigoare la data formulării acțiunii, care prevăd că plângerea prealabilă, în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative, are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozițiile Codului de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător.

9. A reținut instanța de fond că, fiind vorba de o acțiune înregistrată pe rolul instanței judecătorești după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, respectiv după data de 15.02.2013, reglementările referitoare la concilierea directă în litigiile dintre profesioniști din vechiul Cod de procedură civilă (art. 720¹—720¹⁰) nu se mai regăsesc în noul Cod de procedură civilă, astfel că nu sunt aplicabile în cauză, iar invocarea de către pârâtă a dispozițiilor art. 286 și 287 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006*, în forma în vigoare la 28.11.2008, nu schimbă concluzia caracterului neîntemeiat al excepției inadmisibilității. Nu era necesară îndeplinirea procedurii prealabile nici în raport cu dispozițiile art. 7 alin. (1) din *Legea nr. 554/2004*, dat fiind specificul raporturilor juridice stabilite între părțile semnatare ale contractului și contextul în care a fost formulată acțiunea, respectiv o investigație efectuată de Oficiul European de Luptă Anti-fraudă (*O.L.A.F.*), pentru care este prevăzută o procedură specială. În ceea ce privește invocarea de către pârâtă a clauzei de la art. 22 din Contractul de servicii nr. 4.997/28.11.2008, s-a arătat că nu poate fi avută în vedere ca temei al pretensei obligații de îndeplinire a procedurii prealabile, deoarece aplicarea clauzei respective nu poate fi extinsă la alte situații decât cele la care se referă și asupra cărora părțile contractante au convenit prin manifestarea expresă de voință.

10. Prin Sentința nr. 2.530 din 21.04.2017, Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea, a constatat nulitatea Contractului de servicii nr. 4.997/28.11.2008 și a obligat pârâta la restituirea către reclamant a sumelor achitate în baza acestui contract.

11. Împotriva Încheierii de ședință din data de 17.03.2017 și a Sentinței nr. 2.530 din 21.04.2017 a declarat recurs pârâta, a solicitat admiterea excepției lipsei procedurii prealabile și respingerea acțiunii ca inadmisibilă, iar în subsidiar casarea sentinței atacate și respingerea acțiunii ca nefondată.

12. În recurs, prin cererea depusă la dosar în data de 13.11.2017, recurenta-pârâtă a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării

13. *Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ:*

„Art. 7. — Procedura prealabilă

(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă acestea există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.

(11) În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.

(3) Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoștință, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).

(4) Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).

(5) În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Plângerea prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative are semnificația concilierii în cazul litigiilor comerciale, dispozițiile Codului de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător. În acest caz, plângerea trebuie făcută în termenul de 6 luni prevăzut la alin. (7), care va începe să curgă:

a) de la data încheierii contractului, în cazul litigiilor legate de încheierea lui;

b) de la data modificării contractului sau, după caz, de la data refuzului cererii de modificare făcute de către una dintre părți, în cazul litigiilor legate de modificarea contractului;

c) de la data încălcării obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de executarea contractului;

d) de la data expirării duratei contractului sau, după caz, de la data apariției oricărei alte cauze care atrage stingerea obligațiilor contractuale, în cazul litigiilor legate de încetarea contractului;

e) de la data constatării caracterului interpretabil al unei clauze contractuale, în cazul litigiilor legate de interpretarea contractului.

(7)¹ Plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescripție.”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

14. Recurenta-pârâtă a susținut că procedura plângerii prealabile este obligatorie, conform art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, întrucât în materia contenciosului administrativ voința legiuitorului este în sensul obligativității procedurii prealabile; abrogarea dreptului comun, reprezentat de art. 720¹ din Codul de procedură civilă din 1865 nu produce efecte asupra normei speciale prevăzute la art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, singurul efect al dispariției procedurii concilierii comerciale fiind acela că procedura prealabilă administrativă nu mai este asimilată concilierii, având caracter de sine stătător; chiar dacă ar fi fost abrogată expres norma specială, rămânea aplicabilă regula generală prevăzută la alin. (1) al art. 7 din Legea nr. 554/2004; Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 76/2012*), nu a modificat art. 7 din Legea nr. 554/2004.

15. Recurenta-pârâtă a opinat că și autoritatea publică, atunci când are calitatea de reclamant, este obligată să parcurgă procedura prealabilă, atât timp cât în cazul contractelor administrative legiuitorul nu a făcut nicio distincție după cum procedura judiciară este inițiată de autoritatea publică sau nu ori la recomandarea/propunerea unui organism de control intern sau internațional, la aceeași concluzie ajungându-se și prin aplicarea principiului egalității în fața legii.

16. Intimatul-reclamant a susținut că, potrivit dispozițiilor art. 70 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, intervine nulitatea de drept a contractului de achiziție publică, care nu poate face obiectul unei negocieri sau al unei concilieri între părțile contractante. Prin urmare, faptul că se află în prezența unui contract administrativ nu este suficient pentru a se considera că în cauză trebuia parcursă procedura prealabilă reglementată de art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, căta vreme chestiunea dedusă judecătii nu privește niciuna dintre condițiile enumerate în acest articol, ci nulitatea contractului pentru cauză imorală. Ca atare, chestiunea a cărei lămurire o solicită recurenta-pârâtă privește aspecte generale referitoare la contractele administrative, nicidecum situația care a generat litigiul, respectiv incidența art. 70 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

17. Intimatul-reclamant a mai arătat că, la momentul sesizării instanței (mai 2013), Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu cuprindea vreo normă care să prevadă că acest act normativ s-ar completa cu Legea nr. 554/2004, astfel că nu se poate susține că sesizarea instanței, în condițiile art. 70 din ordonanța de urgență sus-menționată, ar fi condiționată de parcurgerea procedurii prealabile reglementate la art. 7 din Legea nr. 554/2004.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

18. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite toate cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de

procedură civilă, astfel: cauza este în curs de judecată, în ultimă instanță, pe rolul unei instanțe competente, conform art. 287¹⁶ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, în modalitatea în care a fost interpretat prin Decizia nr. 20 din 5 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 3 decembrie 2015.

19. Referindu-se la condiția ca de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să depindă soluționarea pe fond a cauzei, instanța care a formulat sesizarea a susținut că aceasta este îndeplinită, făcând trimitere la jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, potrivit căreia obiectul sesizării îl poate constitui atât o chestiune de drept material, cât și una de drept procedural, dacă, prin consecințele pe care le produc, interpretarea și aplicarea normei de drept au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, rezolvarea raportului de drept dedus judecătii². A susținut instanța de trimitere că, în cauză, admiterea recursului împotriva Încheierii de ședință din data de 17.03.2017, cu consecința admiterii excepției neîndeplinirii procedurii prealabile, va împiedica soluționarea pe fond a cauzei, întrucât procedura prealabilă reprezintă o condiție specială pentru exercitarea dreptului la acțiune, absența sa fiind sancționată cu inadmisibilitatea acțiunii.

20. De asemenea, Curtea de Apel București a susținut că problema de drept a cărei lămurire o solicită prezintă caracter de noutate, instanța supremă nestatuând asupra acesteia și nefăcând obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

21. S-a arătat că noutatea este generată de intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă și necorelarea art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 cu măsura abrogării art. 720¹ din vechiul Cod de procedură civilă, context în care instanțele de judecată au interpretat diferit obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile, recurenta-pârâtă identificând anumite hotărâri judecătorești (Decizia Curții de Apel București nr. 236/2017, deciziile Curții de Apel Oradea nr. 360/2017 și nr. 187/2017, Sentința Tribunalului Brăila nr. 446/2017, Decizia Curții de Apel Constanța nr. 2.031/2017), astfel că, date fiind argumentele care pot susține fiecare dintre cele două modalități de interpretare, devine necesară o interpretare uniformă și oficială a normei juridice a cărei lămurire se cere, pentru a se evita apariția practicii judiciare neunitare, instanța de recurs apreciind că practica divergentă este încă în fază incipientă, fiind necesară recurgerea la mecanismul prevăzut de art. 519 din Codul de procedură civilă.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

22. Cu privire la modul de dezlegare a chestiunii de drept formulate, Curtea de Apel București nu a exprimat punctul de vedere.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

23. În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a fost identificată Decizia nr. 216 din 3 februarie 2016³, ale cărei considerente sunt relevante cu privire la problema de drept supusă dezlegării. S-a reținut prin această decizie că „Din economia reglementării Legii nr. 554/2004, rezultă că în cazul contractelor administrative

¹ Dispozițiile alin. (7) au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 797 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 19 octombrie 2007, astfel cum aceasta a fost rectificată, în măsura în care termenul de 6 luni de la data emiterii actului se aplică plângerii prealabile formulate de persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

² Deciziile nr. 1 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 20 ianuarie 2014; nr. 2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 9 aprilie 2014; nr. 8 din 27 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015; nr. 9 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 26 mai 2016; nr. 2 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 2 martie 2017.

³ Publicată pe website-ul www.scj.ro.

este aplicabil regimul juridic de drept administrativ al acestei legi, atât în ceea ce privește litigiile referitoare la atribuirea acestor contracte de către autoritățile publice, cât și în ceea ce privește litigiile care vizează încheierea, interpretarea, executarea și încetarea contractelor administrative, potrivit art. 8 alin. (2) din lege”.

24. Din Decizia nr. 44 din 11 iunie 2018⁴, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Interpretarea dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, în forma în vigoare anterior modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2017, în sensul de a se stabili dacă sunt incidente dispozițiile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în litigiile privind executarea contractelor de achiziție publică”; în considerentele acestei decizii s-au reținut următoarele:

„57. Orientarea majoritară a instanțelor spre o anumită interpretare a normelor analizate face ca, pe de o parte, chestiunea de drept supusă dezbaterei să își piardă caracterul de noutate, iar, pe de altă parte, ca problema de drept să nu mai prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

58. Or, așa cum rezultă din jurisprudența analizată la punctul VI din prezenta decizie, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită prin pronunțarea unei hotărâri prealabile și-a clarificat înțelesul în practica și în opinia majoritară a instanțelor, acestea stabilind că dispozițiile art. 68 din Legea nr. 101/2016, în forma anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2017, impun necesitatea efectuării procedurii prealabile prevăzute de Legea nr. 554/2004.”

25. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat jurisprudență și/sau puncte de vedere referitoare la chestiunea de drept supusă dezlegării.

26. Din analiza acestora se desprinde o orientare majoritară, conform căreia este obligatorie parcurgerea procedurii prealabile, în cazul acțiunilor având ca obiect nulitatea, anularea, executarea, rezilierea sau rezoluțiunea unui contract administrativ, inclusiv în situația în care acțiunea este formulată de o autoritate publică sau de o autoritate publică la recomandarea/propunerea unui organism de control intern sau internațional, dacă legea specială nu prevede altfel.

27. S-au pronunțat, respectiv și-au exprimat opinia în acest sens următoarele instanțe:

— *curțile de apel Bacău* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — o opinie), București (Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Sentința nr. 447 din 19.02.2015; deciziile nr. 4.222 din 23.10.2017 și nr. 303 din 26.01.2017), *Cluj* (Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 2.871 din 9.05.2018, nr. 3.429 din 20.06.2018, nr. 3.352 din 13.06.2018, nr. 2.580 din 20.04.2018, nr. 1.646 din 09.06.2017 și nr. 4.053 din 20.10.2017), *Craiova* (Secția contencios administrativ și fiscal), *Galați* (Secția contencios administrativ și fiscal), *Oradea* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 2.756 din 18.06.2018 și nr. 2.985 din 3.07.2018), *Pitești*, *Ploiești* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — Decizia

nr. 390 din 31.01.2018), *Târgu Mureș* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — Decizia nr. 238 din 19.04.2017), *Constanța* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 677 din 3.07.2017, nr. 734 din 18.09.2017 și nr. 757 din 20.09.2017);

— *tribunalele Sibiu* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), *Covasna* (Secția civilă — încheierile din 21 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.165/119/2017, și din 2 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 507/305/2015), *Constanța* (Secția de contencios administrativ și fiscal — sentințele nr. 1.732 din 24.10.2017, nr. 614 din 27.03.2017 și nr. 385 din 23.02.2017), *Tulcea* (Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal — Sentința nr. 106 din 25.01.2017), *Mureș* (Secția contencios administrativ și fiscal — Sentința nr. 61 din 1 februarie 2017), *Argeș* (Secția civilă — Încheierea din 16 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.632/280/2017, și Sentința nr. 969 din 26.06.2017), *Prahova* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — sentințele nr. 1.265 din 30.09.2016 și nr. 1.035 din 22.05.2017), *Dâmbovița* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), *Satu Mare* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — Sentința nr. 570 din 4.05.2016), *Vrancea* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), Iași (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), *Cluj* (Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale — sentințele nr. 2.034 din 11.04.2017 și nr. 1.977 din 10.04.2017), *Sălaj* (Secția civilă — sentințele nr. 611 din 31.03.2017, nr. 86 din 17 ianuarie 2018 și nr. 84 din 17 ianuarie 2018) și *Bistrița-Năsăud* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — sentințele nr. 225 din 20.03.2018 și nr. 248 din 17.03.2017).

28. În sprijinul acestei orientări au fost invocate următoarele argumente:

— concluziile consemnate în „Minuta întâlnirii reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii cu președinții secțiilor de contencios administrativ și fiscal de la Înalta Curte de Casație și Justiție și curțile de apel, Suceava, 23—24 octombrie 2014” (pct. 10), conform cărora, „deși dispozițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă anterior, care se aplica «în mod corespunzător» litigiilor care au ca obiect contractele administrative și care prevedeau procedura concilierii, nu se mai regăsesc în noul Cod de procedură civilă, concilierea — ca modalitate în care se realizează procedura administrativă prealabilă — rămâne obligatorie în materia contractelor administrative, în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004. Întrucât nu mai există o reglementare amănunțită cu privire la termene, condiții de fond și formă, simpla corespondență dintre părți este de natură să facă dovada îndeplinirii procedurii administrative prealabile, termenele aplicabile fiind cele prevăzute de art. 7 alin. (6) lit. a)—e) din Legea nr. 554/2004.”;

— față de dispozițiile art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, care atribuie plângerii prealabile prevăzute de acest act normativ semnificația concilierii, aceasta este obligatorie, inclusiv pentru autoritatea publică, norma legală în discuție nefăcând nicio distincție în raport cu persoana care a formulat cererea de chemare în judecată;

— ca modalitate concretă de realizare, procedura poate fi realizată printr-o notificare adresată de autoritatea publică, anterior sesizării instanței, părții contractante, notificare prin care să se solicite, după caz, încheierea contractului, încetarea totală sau parțială ori executarea unor obligații contractuale;

— în forma în vigoare în prezent textul art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 reglementează, într-o manieră imperativă, formularea plângerii prealabile în termen de 6 luni, în cazul

⁴ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 29 iunie 2018.

acțiunilor care au ca obiect contracte administrative; luând în considerare caracterul imperativ al normei, procedura prealabilă este obligatorie în cazul contractelor administrative, iar corespondența purtată între părți trebuie să aibă ca obiect nulitatea, anularea, cererea de executare a obligațiilor contractuale, declarația de reziliere sau rezoluțiune;

— deși Codul de procedură civilă nu mai conține norma privind procedura de conciliere (art. 720¹ din vechiul Cod de procedură civilă), art. 7 din Legea nr. 554/2004 a rămas cu același conținut și după modificările survenite prin Legea nr. 76/2012 și prin Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe (*Legea nr. 138/2014*), astfel că procedura de conciliere prevăzută de vechiul Cod de procedură civilă s-a considerat că a rămas aplicabilă în cazul contractelor administrative cu valoare de procedură prealabilă obligatorie;

— practic, prevederile art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, încă din forma sa inițială, nu au mai fost puse în acord cu evoluția ulterioară a normelor civile și procesual civile, caracterizată de eliminarea distincției dintre actele juridice civile și cele comerciale, ca expresie a unicității dreptului civil, și, în mod corelativ, de eliminarea din cadrul normativ a reglementării procedurii concilierii directe, ce forma obiectul de reglementare a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă de la 1865;

— prevederile art. 7 alin. (6) teza I din Legea nr. 554/2004 căzuseră în desuetudine, astfel că, în lipsa unor prevederi exprese cuprinse în legi speciale, forma procedurii prealabile în cazul contractelor administrative urma a fi stabilită prin raportare la dispozițiile de drept comun ale art. 7 alin. (1), înainte de investirea instanței cu un litigiu privind încheierea/modificarea/executarea/încetarea unui contract administrativ, fiind, așadar, suficientă adresarea unei notificări părții contractante, prin care să fie adusă la cunoștința acesteia pretenția sau nemulțumirea concretă; corespondența purtată între părți a fost considerată suficientă pentru atingerea scopului propus de art. 7 alin. (6) teza I din Legea nr. 554/2004;

— această interpretare este întărită și de noile modificări ale art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, intervenite prin Legea nr. 212/2018 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative (*Legea nr. 212/2018*), care prevăd necesitatea plângerii prealabile în materia litigiilor legate (numai) de încheierea și anularea actelor administrative — actuala intenție a legiuitorului fiind neechivocă;

— obligația parcurgerii procedurii prealabile administrative incumbă și autorității publice, atunci când are calitatea de reclamantă, legiuitorul nefăcând nicio distincție după cum procedura judiciară este inițiată de autoritatea publică sau nu, la aceeași concluzie ajungându-se și prin aplicarea principiului egalității în fața legii.

29. De asemenea, a rezultat o orientare minoritară, conform căreia nu este obligatorie parcurgerea procedurii prealabile, în situația în care acțiunea având ca obiect nulitatea, anularea, executarea, rezilierea sau rezoluțiunea unui contract administrativ este formulată de o autoritate publică ori de această autoritate la recomandarea/propunerea unui organism de control intern sau internațional.

30. S-au pronunțat, respectiv și-au exprimat opinia în acest sens *curțile de apel Timișoara* (Secția contencios administrativ și fiscal — Decizia nr. 3.406 din 29 mai 2017) și *Bacău* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — *o opinie*), *tribunalele Hunedoara* (Secția a II-a civilă, de contencios

administrativ și fiscal) și *Olt* (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — Sentința nr. 397 din 12.04.2017).

31. S-a susținut în sprijinul acestei orientări că, în condițiile în care art. 720¹ din Codul de procedură civilă a fost abrogat, autoritatea publică nu este ținută să se adreseze, înainte de declanșarea litigiului, părții contractante, legea prevăzând obligativitatea parcurgerii etapei plângerii prealabile doar pentru persoana vătămată, astfel cum aceasta este definită la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004.

32. Referitor la cele cinci hotărâri judecătorești (Decizia nr. 236/2017 a Curții de Apel București — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, deciziile nr. 360/2017 și nr. 187/2017 ale Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Sentința nr. 446/2017 a Tribunalului Brăila — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Decizia nr. 2.031/2017 a Curții de Apel Constanța), indicate în încheierea de sesizare, se constată că primele trei hotărâri judecătorești sunt în sensul opiniei majoritare menționate anterior, cea de a patra este în sens contrar, iar ultima nu a fost identificată.

VII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

33. Prin Adresa nr. 2.220/C/2.993/III-5/2018 din 26.09.2018, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

34. Cu privire la dispozițiile art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 541 din 28 aprilie 2011⁵, următoarele:

„În jurisprudența sa, Curtea a reținut în mod constant că egalitatea nu înseamnă uniformitate și că la situații diferite sunt permise tratamente juridice diferite, în măsura în care există o justificare obiectivă și rezonabilă. Astfel, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Plenul Curții Constituționale a statuat că nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli procedurale speciale, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite, ipoteză aplicabilă cauzei de față.

Totodată, Curtea reține că obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile nu reprezintă o nesocotire a accesului liber la justiție, legiuitorul înțelegând să reglementeze și în această materie o procedură extrajudiciară care să ofere părților posibilitatea de a se înțelege asupra eventualelor pretenții ale reclamantului, fără implicarea instanței judecătorești. În cazul în care însă părțile nu reușesc să își concilieze interesele în acest mod, au dreptul neîngrădit de a sesiza instanța competentă, care va analiza pretențiile acestora în cadrul unui proces care va satisface toate garanțiile specifice unui proces echitabil.”

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

35. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din același cod pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și s-a propus soluția de respingere a sesizării ca inadmisibilă.

⁵ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 19 iulie 2011.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

36. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, constată următoarele:

37. Înainte de cercetarea în fond a chestiunii de drept supuse dezlegării, Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să analizeze regularitatea actului de sesizare și îndeplinirea cerințelor legale de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519—520 din Codul de procedură civilă.

38. Conform art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților”.

39. Rezultă din aceste dispoziții legale că, în ceea ce privește regularitatea actului de sesizare, se impune ca încheierea de sesizare să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

40. Din examinarea actului de sesizare se constată că instanța de trimitere a arătat succint motivele pentru care a apreciat admisibilă sesizarea și punctele de vedere ale părților, însă nu a indicat motivele pentru care a apreciat dificultatea problemei de drept în discuție și nu a expus un punct de vedere concret asupra fondului chestiunii de drept a cărei dezlegare o solicită.

41. Deși legiuitorul nu a reglementat, printr-o normă expresă, soluțiile posibile într-o asemenea ipoteză, este neîndoielnic faptul că instanța de trimitere trebuie să își exprime propria opinie cu privire la chestiunea de drept formulată pentru rezolvarea de principiu. Indicarea problemei de drept calificate de instanța de trimitere ca fiind o chestiune de drept și simpla afirmare a faptului că este necesară interpretarea unor dispoziții legale nu sunt suficiente pentru a se considera că instanța de trimitere a exprimat un punct de vedere asupra chestiunii în discuție. Este necesară nu numai menționarea problemei de drept și afirmarea faptului că există argumente care pot susține fiecare dintre cele două modalități de interpretare, ci și prezentarea concretă a acestora și a motivelor pentru care există o dificultate reală de interpretare care justifică o rezolvare de principiu.

42. În acest sens, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a reținut că „O interpretare gramaticală a dispozițiilor evocate permite concluzia că legiuitorul imprimă, prin enumerare, două cerințe, de a reda motivele care susțin admisibilitatea, dar și de a reda punctul de vedere al părților și al instanței asupra fondului chestiunii de drept. O interpretare contrară, în sensul că obligația completului care a formulat sesizarea este de a-și spune punctul de vedere doar asupra admisibilității, ar atribui textului de lege un caracter redundant și l-ar face, prin această interpretare, lipsit de efecte.”⁶.

43. În ceea ce privește admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă prevăd următoarele: „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat

și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

44. Rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ: existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță, în competența legală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a curții de apel sau a tribunalului; ivirea unei chestiuni de drept care prezintă caracter de noutate, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare; modalitatea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat asupra chestiunii de drept presupune pronunțarea unei decizii în recurs în interesul legii sau a unei hotărâri prealabile, dar și o decizie pronunțată într-un recurs în casație, în măsura în care aceasta a fost dată publicității de așa manieră încât să fie cunoscută de titularii unor asemenea sesizări⁷.

45. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet de judecată al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, legal investit în ultimă instanță cu soluționarea unei cereri de chemare în judecată, formulată la data de 27.05.2013, prin care reclamantul Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice — Direcția generală Autoritate de management pentru Programul operațional sectorial pentru dezvoltarea resurselor umane, în calitate de achizitor, a solicitat, în contradictoriu cu pârâta — societate comercială, în calitate de prestator, anularea Contractului de servicii nr. 4.997/28.11.2008 încheiat între cele două părți ca urmare a parcurgerii unei proceduri de atribuire în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

46. Cererea de chemare în judecată a fost soluționată în fond de Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, prin Sentința nr. 2.530 din 21.04.2017, prin încheierea din 17.03.2017 fiind respinsă excepția lipsei procedurii prealabile.

47. Împotriva Încheierii din data de 17.03.2017 și a Sentinței nr. 2.530 din data de 21.04.2017 a declarat recurs pârâta, solicitând admiterea excepției lipsei procedurii prealabile și respingerea acțiunii ca inadmisibilă, iar în subsidiar casarea sentinței atacate și respingerea acțiunii ca nefondată.

48. Potrivit dispozițiilor art. 286 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, în vigoare la data formulării cererii de chemare în judecată ce formează obiectul cauzei în care s-a formulat prezenta sesizare, „Procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică se soluționează în primă instanță de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante”, iar recursul se soluționează de curtea de apel în baza dispozițiilor art. 287¹⁶ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, în modalitatea în care au fost interpretate de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia în interesul legii nr. 20 din 5 octombrie 2015⁸, prin care s-a stabilit că hotărârea pronunțată de către secția de contencios administrativ a tribunalului în asemenea litigii poate fi atacată numai cu recurs. Hotărârea pronunțată de Curtea de Apel București va fi definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă.

⁶ Decizia nr. 87 din 20 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 18 ianuarie 2018.

⁷ Decizia nr. 28 din 21 septembrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 16 octombrie 2015.

⁸ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 3 decembrie 2015.

49. Se constată însă că sesizarea nu îndeplinește condiția noutății problemei de drept supuse dezlegării, cerință care, așa cum rezultă din dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, este distinctă de cea care impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra respectivei chestiuni și ca aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii.

50. Condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă trebuie întrunite cumulativ, astfel că neîndeplinirea uneia dintre acestea conduce la inadmisibilitatea sesizării și face de prisos analizarea celorlalte condiții.

51. Dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu definesc noțiunea de „noutate”, astfel că revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să stabilească dacă problema de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă.

52. În mod evident, cerința noutății este îndeplinită atunci când problema de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial. În același timp însă condiția noutății poate fi îndeplinită și de chestiuni noi de drept generate de un act normativ mai vechi, în situația în care aplicarea unei norme vechi a devenit de actualitate și nu există jurisprudență cu privire la interpretarea acestora sau dacă se impune clarificarea unei asemenea norme într-un nou context legislativ din care rezultă dificultăți de interpretare.

53. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, justificate; pe cale de consecință, prezintă importanță, sub acest aspect, existența unei practici judiciare constante în materie.

54. În cauză, noutatea chestiunii de drept a cărei dezlegare se solicită este justificată de instanța de trimitere prin faptul că dispozițiile art. 720¹ din vechiul Cod de procedură civilă au fost abrogate la data intrării în vigoare, 15.02.2013, a noului Cod de procedură civilă, aplicabil în cauză. De asemenea, se invocă faptul că instanțele de judecată au interpretat diferit obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile, fiind menționate hotărâri judecătorești indicate de recurenta-pârâtă, și se arată că, față de argumentele care pot susține fiecare dintre cele două modalități de interpretare, devine necesară o interpretare uniformă și oficială a normei juridice a cărei lămurire se cere, pentru a se evita apariția practicii judiciare neunitare, apreciindu-se că practica divergentă este încă în fază incipientă.

55. Pe de o parte, este de observat faptul că eventuala existență a unei practici judiciare neunitare consolidate cu privire la problema de drept în discuție conduce la concluzia că Înalta Curte de Casație și Justiție nu se mai poate pronunța prin hotărâre prealabilă în procedura prevăzută de dispozițiile art. 519—521 din Codul de procedură civilă, întrucât scopul acesteia, preîntâmpinarea apariției unei astfel de practici, nu mai poate fi atins, condiția noutății chestiunii de drept constituind unul din elementele de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii judiciare reglementate de noul Cod de procedură civilă, hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și recursul în interesul legii.

56. Pe de altă parte, deși, aparent, au fost invocate argumente în favoarea noutății, determinate de necesitatea unor clarificări în contextul legislativ generat de abrogarea dispozițiilor art. 720¹ din vechiul Cod de procedură civilă privind concilierea, la care trimit dispozițiile art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, din jurisprudența Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a celorlalte instanțe, prezentată anterior, rezultă că, ulterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, instanțele de judecată au pronunțat hotărâri cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării pentru care se solicită pronunțarea unei hotărâri

prealabile, care a format și obiectul discuțiilor purtate cu ocazia întâlnirii dedicate discutării aspectelor de practică neunitară în materia dreptului administrativ și fiscal, desfășurată la Suceava în perioada 23—24 octombrie 2014, organizată în cadrul măsurilor privind unificarea practicii judiciare.

57. În contextul legislativ creat de abrogarea dispozițiilor art. 720¹ din vechiul Cod de procedură civilă privind concilierea, la care trimit dispozițiile art. 7 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, care prevăd procedura prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative, dar în lipsa abrogării sau modificării art. 7 alin. (6) prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită s-a clarificat în practica și în opinia majoritară a instanțelor de judecată, în sensul interpretării că, deși dispozițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă anterior nu se mai regăsesc în noul Cod de procedură civilă, procedura administrativă prealabilă rămâne obligatorie în materia contractelor administrative, în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (6) din Legea nr. 554/2004, care reglementează în mod imperativ formularea plângerii prealabile, inclusiv în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative, normele legale în discuție nefăcând nicio distincție în raport cu partea din contractul administrativ care formulează cererea de chemare în judecată și motivele acesteia.

58. Orientarea majoritară a instanțelor spre o anumită interpretare a normelor analizate și existența unei practici a instanțelor de judecată naționale determină pierderea caracterului de noutate a chestiunii de drept supuse dezlegării și face ca problema de drept să nu mai prezinte o dificultate reală, în măsură să reclame intervenția instanței supreme prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

59. Punctele de vedere contradictorii exprimate de părțile litigiului în care a fost formulată sesizarea, cu privire la aplicabilitatea și la modalitatea de interpretare a dispozițiilor legale ce fac obiectul sesizării, nu sunt suficiente pentru a conduce la concluzia că este îndeplinită condiția privind noutatea și dificultatea chestiunii de drept, iar existența unei jurisprudențe minoritare și a unor opinii izolate nu justifică pronunțarea unei hotărâri prealabile, astfel că nu se poate reține argumentul instanței de trimitere că, pentru a se evita apariția practicii judiciare neunitare, este necesară o interpretare uniformă și oficială a normei juridice a cărei lămurire se cere.

60. În acest sens este de observat și faptul că, așa cum s-a reținut anterior, prin Decizia nr. 44 din 11 iunie 2018 Înalta Curte de Casație și Justiție a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 101/2016, în forma în vigoare anterior modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2017, în sensul de a se stabili dacă sunt incidente dispozițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004 în litigiile privind executarea contractelor de achiziție publică. Respingerea ca inadmisibilă a acestei sesizări a fost determinată și de faptul că jurisprudența analizată a condus la concluzia că, în practica și în opinia majoritară a instanțelor, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul, stabilindu-se că era necesară, anterior modificării Legii nr. 101/2016 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2017, efectuarea procedurii prealabile prevăzute de art. 7 din Legea nr. 554/2004.

61. Legea nr. 101/2016 reglementează în prezent soluționarea litigiilor cu privire la contractele de achiziție publică în instanța de judecată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, incidentă în cauza în care s-a formulat sesizarea supusă analizei de față, fiind abrogată prin Legea nr. 98/2016

privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare. Deși problema de drept cu privire la care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile se referă la un litigiu căruia îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, este de observat faptul că și în litigiile în care sunt

incidente dispozițiile Legii nr. 101/2016, anterior modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2017, opinia majoritară a instanțelor este în același sens cu privire la efectuarea procedurii prealabile prevăzute de art. 7 din Legea nr. 554/2004.

62. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.371/3/2014*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Față de abrogarea expresă a dispozițiilor art. 720¹ din vechiul Cod de procedură civilă, este obligatorie parcurgerea procedurii prealabile, reglementate de art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în cazul acțiunilor având ca obiect nulitatea, anularea, executarea, rezilierea sau rezoluțiunea unui contract administrativ, inclusiv în situația în care acțiunea este formulată de o autoritate publică, precum și în situația în care acțiunea este formulată de o autoritate publică la recomandarea/propunerea unui organism de control intern sau internațional?”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL

CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ACTE ALE INSPECȚIEI JUDICIARE

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
INSPECȚIA JUDICIARĂ

ORDIN

pentru modificarea Ordinului inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 134/2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare

În temeiul art. 66 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

inspectorul-șef al Inspecției Judiciare emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare, aprobat prin Ordinul inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 134/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 11 decembrie 2018, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 68, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Lucrările de inspecție pot fi apreciate de inspectorul-șef ca având grad de complexitate ridicat în una din următoarele cazuri:

a) sesizarea privește mai multe fapte sau acte materiale și 6 sau mai mulți judecători;

b) sesizarea privește mai multe fapte sau acte materiale și 6 sau mai mulți procurori;

c) sesizarea privește fapte care au legătură cu mai mult de 3 cauze;

d) sesizarea se referă la mai mulți judecători sau procurori care sunt membri de drept sau aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii;

e) în alte situații obiective.”

2. La articolul 68, alineatul (3) se abrogă.

3. La articolul 68, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (2), lucrările de inspecție au un grad de complexitate standard.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Inspectorul-șef al Inspecției Judiciare,
Lucian Netejoru

București, 14 decembrie 2018.
Nr. 144.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Codului rețelei pentru Sistemul național de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 16/2013

Având în vedere prevederile art. 99 lit. l), ale art. 130 alin. (2) lit. e), ale art. 130¹ și ale art. 174 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 10 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Codul rețelei pentru Sistemul național de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 16/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 și 171 bis din 29 martie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6 alineatul (2), definiția „Utilizator al rețelei” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Utilizator al rețelei — orice utilizator, astfel cum este definit în Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare”.

2. La articolul 29, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) OTS are obligația publicării pe pagina proprie de internet a datelor de identificare pentru toți UR care îndeplinesc cerințele pentru încheierea contractului de transport și/sau a contractului de echilibrare și acces la PVT.”

3. La articolul 36, după alineatul (34) se introduce un nou alineat, alineatul (35), cu următorul cuprins:

„(35) Prin derogare de la prevederile alin. (3), solicitantii de capacitate de transport în punctele de intrare/ieșire în/din SNT transmit în data de 24 decembrie 2018 cererile de rezervare de capacitate de transport pentru luna ianuarie 2019 sau multiplu de luni calendaristice rămase până la finalul anului gazier începând cu luna ianuarie 2019.”

4. La articolul 36³ alineatul (1), după litera n) se introduce o nouă literă, litera o), cu următorul cuprins:

„o) în perioada 19 decembrie 2018—20 decembrie 2018 UR pot transmite cereri de rezervare de capacitate trimestrială de transport pentru trimestrul 1 ianuarie 2019—1 aprilie 2019; cererile de rezervare de capacitate trimestrială de transport pentru trimestrul 1 aprilie 2019—1 iulie 2019 și trimestrul 1 iulie 2019—1 octombrie 2019 se pot transmite cu 15 zile lucrătoare înainte de data de începere a fiecărui trimestru.”

5. La articolul 49, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (10), cu următorul cuprins:

„(10) Prin derogare de la prevederile alin. (1)—(9), principiile de nominalizare pentru punctele de interconectare transfrontalieră pot fi diferite, în conformitate cu acordurile stabilite între operatorii sistemelor de transport interconectate și respectând Regulamentul (UE) nr. 312/2014 al Comisiei din 26 martie 2014 de stabilire a unui cod de rețea privind echilibrarea rețelelor de transport de gaz.”

6. La articolul 49², după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) În cazul în care pentru ziua D există nominalizări atât pentru extracție, cât și pentru injecție, OTS și OI stabilesc sensul

fluxului de gaze naturale prin diferența nominalizărilor de extracție și de injecție.

Cantitățile extrase/injectate în mod scriptic/virtual, prin calculul diferenței nominalizărilor de extracție și injecție, vor urma aceeași procedură de corelare și confirmare ca și cele extrase/injectate fizic.”

7. La articolul 51, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Suplimentarea, în condițiile prevăzute la alin. (1), a capacității rezervate este obligatorie pentru UR și OTS și se acordă la sfârșitul fiecărui ciclu de nominalizare/renominalizare pentru ziua D pe baza nominalizării/renominalizării confirmate. UR nu poate renunța la respectiva capacitate zilnică suplimentară ce depășește capacitatea rezervată de UR într-un punct virtual de intrare/ieșire în/din SNT.”

8. La articolul 52, alineatele (2), (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Odată confirmate de către OTS, tranzacțiile notificate de către UR și/sau de către operatorii piețelor centralizate de gaze naturale în PVT sunt considerate angajamente ferme ale acestora, urmând a fi luate în considerare de către OTS în cadrul proceselor de nominalizare, renominalizare, alocare și calcul al dezechilibrelor zilnice finale înregistrate de respectivii UR.

(3) Tranzacțiile notificate în PVT sunt luate în considerare de către OTS în conformitate cu relația:

$$NOM(I) + T(C) = NOM(E) + T(V),$$

unde:

— $NOM(I)$ — reprezintă nominalizarea confirmată pe puncte de intrare în SNT a unui UR;

— $NOM(E)$ — reprezintă nominalizarea confirmată pe puncte de ieșire din SNT a unui UR;

— $T(C)$ — reprezintă notificarea în PVT a unei tranzacții de cumpărare efectuate de un UR;

— $T(V)$ — reprezintă notificarea în PVT a unei tranzacții de vânzare efectuate de un UR.

.....
(6) Respingerea/Modificarea de către OTS a nominalizărilor și renominalizărilor în punctele de interconectare cu sistemele de transport adiacente și în alte puncte decât punctele de interconectare se efectuează în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 312/2014 al Comisiei din 26 martie 2014 de stabilire a unui cod de rețea privind echilibrarea rețelelor de transport de gaz.”

9. La articolul 52, alineatul (5) se abrogă.

10. După articolul 59, titlul secțiunii „Alte prevederi referitoare la procedurile de nominalizare/renominalizare/NIZ” se modifică și se înlocuiește cu titlul „Alte prevederi referitoare la procedurile de nominalizare/renominalizare”.

11. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 60. — Nivelul și structura nominalizărilor/renominalizărilor confirmate se transmit de OTS către UR, în conformitate cu prevederile art. 37, sub forma unui document denumit «Confirmare nominalizare/renominalizare», întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr. 71, și devin obligatorii pentru UR.”

12. La articolul 68 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) Dacă limita OBA este depășită, părțile convin de comun acord extinderea limitei pentru o perioadă de timp cât mai scurtă, cu condiția ca această extindere să nu afecteze funcționarea în condiții de siguranță a SNT, iar alocările sunt egale cu nominalizările UR confirmate. Regularizarea ulterioară a diferențelor dintre cantitatea alocată și cea măsurată va fi făcută în conformitate cu acordul de interconectare încheiat între OTS și OI.”

13. Articolul 71⁶ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71⁶. — În cazul în care OD se află în imposibilitatea de a transmite către OTS alocările prevăzute la art. 71⁴ până la ora 14,00 în ziua D+1 pentru ziua D, cantitățile măsurate vor fi alocate și comunicate UR, de către OTS, la nivelul nominalizărilor UR confirmate. Regularizarea ulterioară a diferențelor dintre cantitatea alocată și cea măsurată va fi făcută în conformitate cu acordul de interconectare încheiat între OTS și OSD și cu Metodologia de regularizare a diferențelor dintre alocări și cantitățile de gaze naturale efectiv măsurate elaborată de ANRE.”

14. La articolul 74, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 74. — (1) OTS efectuează alocarea lunară finală până cel târziu în data de 13 a lunii următoare (M+1) lunii (M) în care a prestat serviciul de transport, pentru fiecare UR în parte, în scopul cuantificării serviciului de transport gaze naturale prestat de OTS, precum și pentru determinarea dezechilibrelor finale din luna M.”

15. La articolul 77 alineatul (1), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) transferului dreptului de utilizare a capacității rezervate, potrivit prevederilor art. 79;

c) transferului complet al drepturilor și obligațiilor ce decurg din contractul de transport aferent punctelor de intrare în SNT/contractul de transport aferent punctelor de ieșire din SNT, potrivit prevederilor art. 80;”

16. La articolul 79, alineatele (4) și (4¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Cererile de transfer de capacitate operabile pentru o perioadă începând cu ziua gazieră D se transmit în platforma online informațională a OTS până cel târziu în ziua calendaristică D-1, ora 12,00. Capacitatea de transport rezervată de către un UR, ajustată cu transferurile de capacitate efectuate de către acesta în conformitate cu prevederile prezentului alineat și ale art. 80 alin. (2) și aprobate de către OTS până cel târziu la ora 14,00 a zilei calendaristice D-1, este luată în considerare de către OTS în cadrul proceselor de nominalizare, renominalizare și calcul al depășirilor de capacitate derulate pentru perioada de transfer de capacitate prevăzută în cererea de transfer de capacitate a UR respectiv și aprobată de către OTS.

(4¹) Cererile de transfer de capacitate operabile pentru ziua gazieră D se transmit în platforma online informațională a OTS în intervalul orar 6,00—15,00 al zilei calendaristice D. Capacitatea de transport rezervată de către un UR, ajustată cu

transferurile de capacitate efectuate de către acesta în conformitate cu prevederile prezentului alineat și ale art. 80 alin. (2¹) și aprobate de către OTS până cel târziu la ora 17,00 a zilei calendaristice D, este luată în considerare de către OTS în cadrul procesului de calcul al depășirilor de capacitate derulate pentru ziua gazieră D.”

17. La articolul 80, alineatul (3) se abrogă.

18. La articolul 80, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) UR inițial și UR beneficiar transmit OTS solicitarea privind transferul de capacitate pentru o perioadă începând cu ziua gazieră D, până cel târziu în ziua gazieră D-1, ora 12,00. Cererea de transfer de capacitate se transmite în platforma online informațională a OTS. Capacitatea de transport rezervată de către un UR, ajustată cu transferurile de capacitate efectuate de către acesta în conformitate cu prevederile prezentului alineat și ale art. 79 și confirmate de către OTS cu cel puțin două ore înainte de termenul-limită de transmitere a nominalizărilor în cursul zilei calendaristice D-1, este luată în considerare de către OTS în cadrul proceselor de nominalizare, renominalizare și calcul al depășirilor de capacitate derulate pentru perioada de transfer de capacitate prevăzută în cererea de transfer de capacitate a UR respectiv și confirmată de către OTS.”

19. La articolul 80, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) UR inițial și UR beneficiar transmit OTS solicitarea privind transferul de capacitate pentru ziua gazieră D în platforma online informațională a OTS în intervalul orar 07,00—15,00 al zilei gaziere D. Capacitatea de transport rezervată de către un UR, ajustată cu transferurile de capacitate efectuate de către acesta în conformitate cu prevederile prezentului alineat și ale art. 79, este luată în considerare de către OTS în cadrul proceselor de renominalizare și calcul al depășirilor de capacitate derulate pentru ziua gazieră D.”

20. La articolul 80, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) OTS comunică UR inițial și UR beneficiar decizia sa privind aprobarea/respingerea transferului cu cel puțin două ore înainte de termenul-limită de transmitere a nominalizărilor în cursul zilei calendaristice D-1, în cazul cererii de transfer prevăzută la alin. (5), respectiv până cel târziu la ora 17,00 a zilei calendaristice D, în cazul cererii de transfer de capacitate prevăzute la alin. (5¹).

(7) OTS refuză validarea transferului de la UR inițial la UR beneficiar în condițiile în care respectiva capacitate face obiectul returnării de capacitate solicitate de UR inițial sau nivelul garanției financiare de plată constituite de UR beneficiar în favoarea OTS nu acoperă capacitatea de transport rezervată ajustată cu transferul de capacitate solicitat sau capacitatea de transport rezervată de către UR, ajustată cu transferurile de capacitate efectuate de către acesta în conformitate cu prevederile alin. (5¹) și ale art. 79, depășește capacitatea tehnică a punctului respectiv de intrare/ieșire în/din SNT.”

21. La articolul 80, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care UR solicită OTS efectuarea unui transfer de capacitate de transport între punctele virtuale de intrare în SNT din depozitele de înmagazinare subterane și punctele virtuale de intrare în SNT din sisteme de transport al gazelor naturale adiacente în care rezervarea de capacitate se face pe baza principiului «primul venit-primul servit», în care a rezervat capacitate de transport.”

22. La articolul 83², alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru echilibrarea SNT, OTS desfășoară acțiunile de echilibrare operațională prevăzute la cap. III art. 6 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 312/2014 al Comisiei din 26 martie 2014

de stabilire a unui cod de rețea privind echilibrarea rețelelor de transport de gaz.”

23. La articolul 86², alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 86². — (1) OTS organizează și administrează piața de echilibrare a gazelor naturale sau poate încheia un acord cu o terță parte, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 312/2014 al Comisiei din 26 martie 2014 de stabilire a unui cod de rețea privind echilibrarea rețelelor de transport de gaz, care să exercite aceste atribuții pentru OTS. În cazul în care OTS va încheia un acord în acest sens, acesta va notifica în scris participanților identitatea operatorului desemnat să asigure îndeplinirea obligațiilor de organizare și administrare a pieței gazelor naturale, operator care va încheia cu participanții, în termen de 5 zile de la data primirii acestei notificări, Convenția prevăzută în anexa la Contractul de echilibrare și acces la PVT.

(2) Piața de echilibrare reprezintă cadrul organizat de tranzacționare a cantităților de dezechilibru zilnic inițial între UR, în scopul eliminării sau reducerii dezechilibrelor zilnice, intermediare de OTS/terța parte desemnată de OTS, pe baza Procedurii de tranzacționare pe piața de echilibrare a gazelor naturale, prevăzută în anexa nr. 14.”

24. La articolul 86², după alineatul (3) se introduc două alineate noi, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) OTS nu înregistrează câștiguri sau pierderi ca urmare a percepției de tarife privind organizarea și administrarea PE.

(5) Tarifele de administrare/tranzacționare practicate de OTS/terța parte desemnată de OST se stabilesc pe baza unei metodologii elaborate de OTS și aprobate de AC.”

25. La articolul 105 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) o factură aferentă dezechilibrelor zilnice finale cu titlu «Deficit», înregistrate în luna precedentă, a cărei contravaloare a fost calculată conform dispozițiilor art. 102²”.

26. În anexa nr. 13, la articolul 4, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) UR are obligația să factureze contravaloarea dezechilibrelor cu titlu «Excedent» și să plătească integral și la termen facturile emise de OTS reprezentând contravaloarea dezechilibrelor cu titlu «Deficit» înregistrate de UR.”

27. În anexa nr. 13, la articolul 5, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) OTS are obligația să plătească integral și la termen contravaloarea dezechilibrelor cu titlu «Excedent» înregistrate de UR.”

28. În anexa nr. 13, la articolul 7, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) până la data de 15 a lunii o factură aferentă dezechilibrelor zilnice finale cu titlu «Deficit», înregistrate în luna precedentă, a cărei contravaloare a fost calculată în conformitate cu reglementările prevăzute în Codul rețelei;”.

29. În anexa nr. 13, după articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 71, cu următorul cuprins:

„Art. (71). — (1) UR monitorizează permanent încadrarea valorii dezechilibrului înregistrat în nivelul garanției calculate conform art. 12 alin. (7). Valoarea dezechilibrului zilnic cumulată al UR nu poate depăși garanția pentru echilibrare constituită de UR.

(2) În momentul în care valoarea cuantumului dezechilibrului înregistrat de către UR în decursul lunii depășește nivelul garanției constituite, accesul în PVT și la serviciile de transfer al dreptului de proprietate este restricționat automat. Accesul în PVT va fi reluat în momentul în care UR suplimentează garanția.”

30. În anexa nr. 13, la articolul 12 alineatul (10), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹). În cazul UR care nu înregistrează facturi restante mai vechi de 15 de zile, nivelul garanției se majorează până la valoarea dezechilibrului cu titlu «deficit» înregistrat de respectivul UR în cursul lunii anterioare.”

31. În anexa nr. 13, la articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Intenția de reziliere a contractului trebuie notificată celeilalte părți în termen de 20 (douăzeci) zile calendaristice de la data la care obligația trebuia îndeplinită.”

32. În anexa nr. 13, articolul 26 se abrogă.

33. La anexa nr. 13, în anexă, la articolul 1 alineatul (2), după definiția „Convenția” se introduce o nouă definiție, cu următorul cuprins:

„scrisoare de garanție bancară de plată — document prin care banca garantă se angajează în mod irevocabil și necondiționat să plătească, la prima solicitare scrisă a OTS/terței părți desemnate de către OTS, orice sumă până la concurența unei sume maxime stabilite de către Participantul la PE, în calitate de ordonator al garanției; este emisă pe o perioadă limitată de timp, conform modelului agreed de comunitatea bancară”.

34. La anexa 13, în anexă, la articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Obiectul Convenției îl reprezintă prestarea de către OTS/terța parte desemnată de OTS a serviciilor de organizare și administrare a pieței de echilibrare a gazelor naturale și acordarea participantului la PE a dreptului de a efectua tranzacții de vânzare-cumpărare de gaze naturale pe această piață cu OTS/terța parte desemnată de OTS în calitate de contraparte, în conformitate cu legislația primară și secundară aplicabilă acestei piețe.”

35. La anexa 13, în anexă, la articolul 3, literele c), h) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) să utilizeze o scrisoare de garanție financiară bancară de plată, în care se va preciza că se utilizează pentru piața de echilibrare a gazelor naturale;

h) să încaseze integral contravaloarea drepturilor de încasare nete aferente vânzării de gaze naturale pe PE prin încasări zilnice ale contravalorii poziției de vânzător prevăzute în notele de decontare zilnice, prin ordinele de plată zilnice emise de OTS/terța parte desemnată de către OTS pentru creditarea contului bancar deschis de către Participantul la PE la o bancă comercială din România și să documenteze, lunar, plata obligațiilor de plată, încasarea drepturilor și plata obligațiilor, de regularizare, în valoare egală, reciprocă, precum și să emită și să transmită către OTS factura zilnică lunară aferentă cantităților de gaze naturale vândute pe PE;

j) să decidă retragerea din proprie inițiativă de la PE în baza unei înștiințări transmise în scris la OTS/terța parte desemnată de OTS”.

36. La anexa 13, în anexă, la articolul 4, literele b), c), d), e), f) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) în situația în care intenționează să introducă oferte de cumpărare, să încheie un Mandat SEPA Debit Direct cu banca sa de decontare, care va asigura înregistrarea documentului în TransFonD, și să transmită documentul scanat, pe e-mail, la OTS/terța parte desemnată de către acesta;

c) să realizeze toate demersurile necesare la Banca de garantare proprie astfel încât OTS/terța parte desemnată de OTS să primească de la Banca cont central, nu mai târziu de ora 12,00 din ziua bancară anterioară zilei în care participantul la PE dorește să introducă oferte de cumpărare, scrisoarea de garanție bancară de plată, în original, emisă în favoarea sa, în cazul în care scrisoarea de garanție bancară este emisă de Banca cont central, sau mesajul swift al Băncii garante însoțit de

avizul Băncii cont central, în cazul în care scrisoarea de garanție bancară de plată este emisă de altă Bancă de garantare decât Banca cont central;

d) să solicite OTS/terței părți desemnate de OTS acordul pentru diminuarea valorii scrisorii de garanție bancară de plată, precum și pentru scoaterea de sub obligații a Băncii garante înainte de expirarea termenului de valabilitate a scrisorii de garanție bancară de plată;

e) să asigure disponibilitățile financiare necesare debitării contului său deschis la Banca de decontare, la valoarea solicitată prin instrucțiunile de debitare directă, la termenele prevăzute în Mandatul SEPA Debit Direct, și să comunice OTS/terței părți desemnate de OTS contul bancar în care dorește să încaseze contravaloarea tranzacțiilor de vânzare pe PE;

f) să se asigure că valoarea scrisorii de garanție bancară de plată acoperă valoarea intențiilor de cumpărare și a obligațiilor de plată deja asumate;

.....
j) să achite integral contravaloarea obligațiilor de plată aferente tarifului de administrare/tranzacționare pe PE;”.

37. La anexa nr. 13, în anexă, la articolul 4, după litera l) se introduce o literă nouă, litera m), cu următorul cuprins:

„m) să încheie Convenția cu terța parte desemnată de către OTS în termen de maximum 5 zile de la notificarea primită în acest sens de la OTS.”

38. La anexa nr. 13, în anexă, partea introductivă a articolului 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Drepturile OTS/terței părți desemnate de către OTS sunt următoarele:”.

39. La anexa nr. 13, în anexă, la articolul 5, literele a), b), c), d), e), f), g) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) să primească de la Participantul la PE, pe e-mail, Mandatul SEPA Debit Direct scanat și datele de identificare ale contului bancar deschis la o bancă comercială din România, care va fi creditat cu valoarea drepturilor de încasare ale acestuia;

b) să primească de la Banca cont central scrisoarea de garanție bancară de plată emisă în favoarea OTS/terței părți desemnate de OTS, în original, dacă este emisă de Banca cont central, sau mesajul swift al Băncii garante însoțit de avizul Băncii cont central, dacă scrisoarea de garanție bancară de plată este emisă de altă Bancă de garantare decât Banca cont central, nu mai târziu de ora 12,00, cu o (1) zi bancară lucrătoare înainte de ziua de tranzacționare în care participantul la PE dorește să introducă oferte de cumpărare;

c) să monitorizeze valoarea și perioada de valabilitate a scrisorii de garanție bancară de plată și să invalideze oferta/ofertele de cumpărare introdusă/introduse de Participantul la PE în cazul în care valabilitatea scrisorii de garanție bancară de plată nu a fost prelungită cu perioadele de timp stabilite în procedurile specifice elaborate de către OTS/terța parte desemnată de OTS și publicate pe pagina de internet a acestuia;

d) să calculeze nivelul valorii garanției de validare și a celei disponibile, să valideze oferta/ofertele de cumpărare introdusă/introduse de participantul la PE și să invalideze oferta/ofertele de cumpărare a cărei/căror valoare depășește valoarea garanției de validare/disponibile conform procedurilor specifice elaborate de către OTS/terța parte desemnată de OTS și publicate pe pagina de internet a acestuia;

e) să transmită în fiecare zi bancară lucrătoare la Banca cont central instrucțiunea de debitare directă, corespunzătoare valorii obligațiilor de plată nete zilnice (inclusiv contravaloarea aferentă TVA) ale participantului la PE, înscrisă în nota de decontare zilnică;

f) să transmită cererea de executare a scrisorii de garanție bancară de plată la Banca cont central, în situația în care primește de la Banca cont central rapoarte de refuzuri datorate lipsei de disponibilități din contul participantului la PE, și să refuze diminuarea valorii acesteia, solicitată de participantul la PE, dacă valoarea rezultată după reducere nu acoperă obligațiile de plată ale acestuia;

g) să emită și să transmită factura lunară participantului la PE care a efectuat tranzacții de cumpărare de gaze naturale (inclusiv contravaloarea aferentă TVA);

h) să încaseze contravaloarea drepturilor de încasare aferente tarifului de administrare/tranzacționare pe PE (inclusiv contravaloarea aferentă TVA);”.

40. La anexa nr. 13, în anexă, la articolul 5, după litera g) se introduce o nouă literă, litera g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) să emită și să transmită factura/facturile anuală/lunare participantului la PE pentru contravaloarea tarifului de administrare/tranzacționare pe PE (inclusiv contravaloarea aferentă TVA);”.

41. La anexa nr. 13, în anexă, partea introductivă a articolului 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Obligațiile OTS/terței părți desemnate de către OTS sunt următoarele:”.

42. La anexa nr. 13, în anexă, la articolul 6, literele d) și k) se abrogă.

43. La anexa nr. 13, în anexă, la articolul 6, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) să achite integral contravaloarea drepturilor de încasare nete aferente vânzărilor de gaze naturale zilnice realizate de participantul la PE, prin transmiterea ordinelor de plată în favoarea participantului la PE și să documenteze, lunar, încasarea drepturilor și plata obligațiilor de regularizare, în valoare egală, reciprocă;”.

44. La anexa nr. 13, în anexă, la articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care participantul la PE nu poate dovedi că a corectat cauzele care au condus la suspendarea sa de la tranzacționare pe piața de echilibrare a gazelor naturale, acesta este suspendat de la piața de echilibrare a gazelor naturale până la încetarea situației care a cauzat suspendarea.”

45. În anexa nr. 14, la articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pe piața de echilibrare, OTS/terța parte desemnată de OTS este contraparte în cadrul tuturor tranzacțiilor încheiate. Participarea efectivă la tranzacționare este anonimă și este permisă participanților la PE care doresc să introducă oferte de cumpărare, numai în limita garanțiilor de validare calculate înainte de începutul sesiunii de tranzacționare.”

46. În anexa nr. 14, la articolul 2, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Sesiunea de tranzacționare se organizează pentru fiecare zi gazieră de livrare.

.....
(3) Sesiunile de tranzacționare se desfășoară după cum urmează:

I. Etapa de deschidere a pieței de echilibrare și de transmitere a ofertelor, între orele 14,30—17,00;

II. Etapa de încheiere a tranzacțiilor, între orele 17,00—17,15.”

47. În anexa nr. 14, la articolul 3, alineatul (3) și alineatul (6) litera b) se abrogă.

48. În anexa nr. 14, la articolul 3, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Sistemul de tranzacționare compară în mod automat valoarea fiecărei oferte de cumpărare introduse, calculată ca produs între prețul oferit și cantitatea ofertată, cu garanția de validare/disponibilă, aferentă participantului la PE, și invalidează automat oferta, în cazul în care valoarea acesteia depășește valoarea garanției de validare/disponibilă.”

49. În anexa nr. 14, la articolul 4, alineatele (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) OTS/terța parte desemnată de OTS pune la dispoziția participanților la PE, prin intermediul sistemului de tranzacționare, confirmarea de tranzacție și notele de decontare zilnice după încheierea tranzacției.

(8) OTS/terța parte desemnată de OTS întocmește zilnic, pentru fiecare participant la PE care a înregistrat tranzacții de vânzare sau de cumpărare gaze naturale, nota de decontare zilnică, corespunzătoare zilei gaziere de livrare tranzacționată, care conține următoarele informații:

- a) cantitățile de gaze naturale corespunzătoare vânzărilor/cumpărărilor pentru ziua gazieră de livrare;
- b) prețul de închidere al pieței;

c) valorile corespunzătoare vânzărilor/cumpărărilor de gaze naturale pentru o zi gazieră de livrare;

d) contravaloarea TVA, dacă este aplicabil;

e) valoarea drepturilor de încasare/obligațiilor de plată zilnice.”

50. În cuprinsul anexelor nr. 7 și 7¹, sintagma „NIZ” se elimină.

Art. II. — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș și utilizatorii rețelei vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 17 decembrie 2018.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 14 decembrie 2018.
Nr. 204.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 099314